

Hlas farnosti

ročník
XXXII.
č. 44
2. 11. 2025

Informačný týždenník Rímskokatolíckej cirkvi, Farnosti Banská Bystrica – mesto

„Toho, kto prichádza ku mne, neodoženiem“ – Nádej pre živých i mŕtvych

Prvých osem novembrových dní sa stáva príležitosťou na praktickú lásku voči tým, ktorých už nemáme možnosť objať, pobožkať, zdvihnúť či utešiť. Sú to dni, ktoré nám pripomínajú, aby sme ľudskú spomienku nechali prežiariť svetlom Božieho milosrdenstva – ako nám to viditeľne naznačujú zapálené sviece na hroboch zosnulých. Ich svetlo sa stáva vyjadrením i pozvaním k modlitbe za milované duše, ktorých telá spočinuli v zemi, alebo v prachu očakávajú prisľúbené vzkriesenie. Zároveň si uvedomujeme, že spojenie s našimi zosnulými nekončí, ale mení sa – z viditeľného na duchovné. Je to čas, keď sa učíme, že pravá láska sa smrťou nekončí, ale pokračuje v nádeji na večné stretnutie v Božej prítomnosti.

V časnosti človeka je obmedzená aj samotná ľudská láska, ktorá má mnoho krásnych podôb – manželskú, rodičovskú, priateľskú či snúbeneckú. Všetky tieto vzťahy tvoria veľké bohatstvo ľudského života. No iba Božia láska je večná a dokonalá. A Pán si ju nenecháva len pre seba – ponúka ju ľudskému srdcu, aby milovalo Kristovou láskou, ktorá prekonala hrob a smrť. A práve v tejto viere, ktorá spája ľudskú lásku s Božou, sa rodí aj tradícia slávania Spomienky na všetkých zosnulých veriacich, ktorá je spojená s modlitbami a obetami za duše v očistci.

Slávime ju uprostred jesene, keď stromy odkladajú svoje lístie, ranné hmly sa rozpúšťajú len pomaly, deň sa skrakuje a slnečný svit slabne. Napriek tomu kúsok zeme – cintoríny – v týchto dňoch vyzerajú ako rozkvitnuté jarné lúky, na ktorých horia tisíce svetielok. Po stáročia si obyvatelia európskych krajín po skončení zberu úrody v týchto prvých novembrových dňoch pripomínali svojich zosnulých.

S touto tradíciou začali Kelti a cirkev ju pokresťančila – tak vznikla tradícia, ktorú ľudia veľmi intenzívne zachovávajú dodnes, hoci dominantná kultúra sa snaží smrť vytesniť z ľudských myslí. Cirkev prijala túto ľudskú odpoveď na veľkú otázku, pred ktorou stojí každý živý človek, a vrhla na ňu svetlo Veľkej noci, v ktorom vidíme Kristovo vzkriesenie. Aj preto zaradila pred túto spomienku Sviatok všetkých svätých – akoby tým chcela povedať, že svätí vťahujú zosnulých do svojho spoločenstva, berú ich za ruku, aby nám pripomenuli: žiadny človek neprichádza k spásu sám.

Po Sviatku všetkých svätých si veriaci pripomínajú svojich zosnulých a navštevujú ich miesta odpočinku – prejavujúc im lásku, o ktorej svedčia kvety na hroboch. Táto láska sa v danej súvislosti stáva schopnou vziať na seba zlo, ktoré možno bolo v životoch drahých zomrelých, a obklopiť ho porozumením a súcitom. Týmto spôsobom sa svetlo lásky dotýka aj tienistých stránok nášho spoločného ľudského bytia. V srdciach nosíme akýsi inštinkt úcty voči našim zosnulým – práve v týchto dňoch sa spomienka na nich spája so svätými a s nádejou, že Boh si naozaj želá, aby boli všetci spasení.

Spomienka na zosnulých je pre kresťanov veľkou slávnosťou viery vo vzkriesenie. Smrť nie je posledným slovom – ani pre živých, ani pre tých, ktorí zomreli kráčajúc smerom ku Kristovi. On ich neodmieta, ale vzkriesi ich v posledný deň k večnému životu. Bude to život v ňom – vo Vzkriesenom a Živom. V tomto svetle prijímame Ježišov prisľub: „*Všetko, čo mi dáva Otec, príde ku mne. A toho, kto prichádza ku mne, neodoženiem*“ (Jn 6,37). Mali by sme si ho často a pozorne pripomínať, aby sme dokázali premáhať žiaľ i strach.

Kresťan je ten, kto každý deň kráča smerom ku Kristovi – aj keď je jeho život naplnený protikladmi – hriešnosťou a nevernosťou. Je to človek, ktorý padá, ale znovu vstáva a znovu sa vydáva za svojím Pánom. A Ježiš ho neodmieta – naopak, objíma ho, pozýva prijať odpustenie a

vedie ho k večnému životu, lebo to je vôľa nebeského Otca: „aby každý, kto vidí Syna a verí v neho, mal večný život;“ a Ježiš dodáva: „a ja ho vzkriesim v posledný deň“ (Jn 6,40).

Smrť je púť, prechod, pascha, exodus z tohto sveta k Otcovi. Pre kresťana už smrť nie je tajomnou temnotou, ale tajomstvom preniknutým svetlom Kristovej smrti. Ježiš – Boží Syn – zo svojej smrti urobil slobodný a totálny úkon lásky k Otcovi. Keď Ježiš prijal smrť z lásky, oslobodil nás od strachu zo smrti, ktorá je koreňom každého strachu. Čítame to aj v jednom nádhernom verši z listu Hebrejom, nad ktorým by sme mali často rozjímať: „A pretože deti majú účasť na krvi a tele, aj on mal podobne spoluúčasť na nich, aby smrťou zničil toho, ktorý vládol smrťou, čiže diabla, a vyslobodil tých, ktorých celý život zotročoval strach pred smrťou“ (Hebr 2,14-15).

Kresťan, ktorý vďaka svojmu povolaniu zomiera spolu s Kristom a s ním je pochovaný, v smrti zdokonaľuje svoju poslušnosť a v Kristovi je premenený a vzkriesený mocou večného života, darovaného Duchom Svätým. Áno, dnes môžeme s pevnou vierou a bezpečnou nádejou zvolať: „Smrť kde je tvoje víťazstvo? Smrť, kdeže je tvoj osteň?“ (1Kor 15,55). A pridať sa k hlasu prvých kresťanov: „Marana tha! Príd', Pane Ježišu!“

(Zdroj: www.dku.abuba.sk; redakčne upravené)

OZNAMY NA SPOMIENKU VŠETKÝCH ZOSNULÝCH VERIACICH (31. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ)

4. 11.	Utorok	Sv. Karol Boromejský, biskup, spomienka
9. 11.	Nedeľa	VÝROČIE POSVIACKY LATERÁNSKEJ BAZILIKY, sviatok (TRIDSIATA DRUHÁ NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ)

Ostatné dni sú férie Cezročného obdobia.

- **Dnes slávime Spomienku na všetkých zosnulých veriacich.** Večerná svätá omša vo farskom kostole bude obetovaná za zosnulých farníkov a v jej závere bude *pobožnosť za zosnulých*.
- **Úplné odpustky pre duše v očistci** sa za zvyčajných podmienok udeľujú, ak veriaci:
 - 1) Dnes, na *Spomienku na všetkých zosnulých veriacich*, nábožne navštívi kostol alebo kaplnku a pomodlí sa Modlitbu Pána (*Otče náš*) a Vyznanie viery (*Verím v [jedného] Boha*);
 - 2) V jednotlivých dňoch od 1. do 8. novembra nábožne navštívi cintorín a nábožne sa pomodlí za zosnulých (hoci aj len v duchu);
- **V pondelok sa vo farnosti Staré Hory uskutočnia dekanátne kňazské rekolekcie** – posledné v jubilejnom roku 2025. Začnú sa svätou omšou o 9.30 v Bazilike návštevy Panny Márie na Starých Horách. Srdečne vás pozývame.
- **V tomto týždni je prvý piatok v mesiaci.** Vo farskom kostole budeme spovedať od pondelka do štvrtka od 16.00 hod. a v piatok od 15.00 hod. Chorých a nevládných príbuzných môžete prihlásiť na spoveď v sakristii kostola alebo vo farskej kancelárii. Spovedať ich budeme v piatok dopoludnia. O 15.00 hod. vystavíme Oltárnu sviatosť na poklonu a osobné odprosienie. Na začiatok poklony sa pomodlíme *korunku Božieho milosrdenstva*, na záver bude prvopiatková odprosujúca pobožnosť.
- **Vo štvrtok bude na záver večernej svätej omše prvoštvrtková pobožnosť** pred vyloženou Oltárnou sviatosťou, pri ktorej sa budeme modliť za nové duchovné povolania.
- **Budúca nedeľa je sviatkom Výročia posviacky Lateránskej baziliky v Ríme** – tzv. *matky a hlavy všetkých kostolov mesta a sveta*.

Úradné hodiny farskej kancelárie: Pondelok, Streda, Piatok: 9.00 – 11.45 h. Utorok, Štvrtok, Piatok: 17.15 – 18.00 h.	tel.: 048 / 412 45 31 mobil: 0911 880 298 web: www.bb mesto.fara.sk e-mail: fara.bb.mesto@gmail.com	Elektronický zvonček:
© Vydáva Rímskokatolícka cirkev, Farnosť Banská Bystrica – mesto, Námestie Štefana Moysesu I, 974 01 Banská Bystrica Ako týždenník distribuovaný bezplatne. Uzávierka v piatok o 9.00 hod. Reg. č. OMT-OÚ 3/94. Náklad 320 ks.		